

cesarjevo potrjenje; nekateri nemčurskih poslancev črhnejo „bravo“.

Ta seja je bila pusta, kakor prva, a kratka, trajala je pičle pol ure.

Tretja seja je bila danes.

Naši dopisi.

Iz Kremsa na Donavi 11. sept. — Gospod Radivoj Poznik, c. k. inženir pri tukajšnjem okrajnem glavarstvu, po rodu Slovenec, se je silno potrudil pridši v ta nemški kraj, zvedeti za slovenske rojake. Bilo mu je vendar mogoče, tri gospode slovenskega rodú najti. Podaril je te gospod vsacega z mnogimi lepoznanstvenimi berili. Naročil se je na mnogovrstne časnike iz naših slovenskih krajev in jih odstopil svojim sorojakom. Škoda, da ni zdaj mogoče, da opravlja ta gospod svoj posel na slovenski zemlji, kar silno pričakuje; bil bi velika podpora. Živio! M. J.

Vipava 9. sept. — Svečanost Bleiweisova izvršila se je izredno sijajno — kaj tacega nismo se nikedar nadejali, osobito zato, ker je vreme prejšnji dan bilo jako neugodno. Vršilo se je vse v najboljšem redu in vsa svečanost svedočila je, da v istini plava duh premilega nam očeta nad nami. Vdeležile so se je še celó osebe, ki so slednji čas veselice čitalnične ignorirale. Prav tako, borimo se in govorimo le za stvar, osebnosti naj svete stvari ne ovirajo. Dobili smo tudi več pismenih in brzojavnih poročil. Prihodnjič poročam Vam o slavni in nepričakovani veselici več.

Iz Kostanjevice 3. sept. (Konec.) — Ker uže o kmetijskem poduku pišem, naj še povem, kaj mislim o tem poduku v ljudski šoli.

Ta poduk je dozda odvisen od dobre volje učitelja in večkrat še bolj od dobre volje učencev. Kmetijstva se po navadi učijo ponavljavni učenci in učenke, po eno ali k večjemu po 2 uri na teden, ker več ur za ta poduk ni kje vzeti. Ker imamo ponavljavno šolo le od začetka leta do 15. sušca, je to res malo časa za tako važni poduk (ker ti dve uri se ne vštete med druge ure ponavljavne šole); po končani ponavljavni šoli bi pa učitelj zastonj v šoli učencev pričakoval; nobenega ni več vgladati. Ker se v tako pičlo odmerjenem času nikakor kaj prida doseči ne more, bi bilo gotovo najbolje, ko bi se ves poduk v ponavljavni šoli prestrojil tako, da bi mu bil glavni smoter gospodarstvo. To se dá brez škode za druge predmete prav lahko storiti. Pred vsem pa je nam za ponavljavne šole treba dobrega berila, ki bi bilo učiteljem pravi kašipot pri kmetijskem poduku, in učencem tudi pozneje, ko bi iz šole izostali, koristna gospodarska knjiga.

Tako bi se vredilo vsaj teoretično podučevanje v gospodarstvu. Kaj pa s praktičnim podukom? Ali naj učitelj učence pozimi v šolski vrt vodi? Ali naj jih pozimi uči praktično čebelarstva? Vsak vé, da to ni mogoče. Kdaj tedaj, če poleti učencev nimamo?

Šolski vrti so za to, da bi se otroci v njih praktično učili kmetovanja; pa kako malokdaj more učitelj mladino v šolski vrt peljati! Nekdaj, ko so se otroci uže v vsakdanji šoli v višem oddelku nekoliko gospodarstva učili in niso drugi predmeti pobrali do minute vsega šolskega časa, je bilo učitelju mogoče otroke včasih peljati v šolski vrt ali v čebelnjak. Zdaj pa je druga. Zdaj učitelj, naj bo še tako vnet za gospodarski poduk, nima časa otrokom praktično pokazati, kar se mu potrebno zdi. Med šolskimi urami ne sme iz šole, po šoli pa tudi nima pravice, otrok pridrževati. Stariši jih pa navadno tudi uže komaj čakajo, da gredó z živino na pašo ali po drugih opravilih. Treba bo tedaj

vso našo sedanjo šolo nekako predelati, drugače bo toliko potrebni nauk o kmetijstvu le na papirji paradiral, v resnici bo pa malo koristil ali celó nič.

Kmetijstvo naj bi bilo obligatni predmet za učence, ki hodijo v viši razred vsakdanje šole, in za vse učence ponavljavne šole po vaséh in sploh krajih, kjer se ljudstvo največ s poljedelstvom vkvarja.

L. Abram.

Iz Ljubljane. — Ta in prihodnji teden sme se imenovati cesarjev teden. Dne 8. t. m. pričelo se je slavljenje njegovega prihoda uže v Bruck-u na Muri ter se je ponavljalo po vsi poti do koroške meje; na Koroškem pa je nastalo še vse živahneje, in ko je cesar ob 5. uri popoldne došel v Celovec, pozdravljalo ga je razun vrhovnih oblastnij brezštevilna množica ljudstva in slakovaklov ni bilo ne konca ne kraja. Enako se je godilo ves čas sijajnega cesarjevega bivanja na Koroškem, enako gotovo tudi na Primorskem, upajmo, da bo tudi v — Trstu! Mi Slovenci upamo, da bo prihod presvitlega cesarja tudi za nas vresničil njegovo odločno izrečeno voljo: „Mir hočem imeti med svojimi narodi!“

— (*Državna obrtna šola v Gradci.*) Z ozirom na c. k. vlade dopis, ki je bil naznanjen v predzadnji seji ljubljanskega mestnega odbora, opozarjamo slovenske stariše in obrtnike, da je vsled omenjenega dopisa odslé mogoče obiskavati državno obrtno šolo graško tudi takim učencem, ki so zmožni samo slovenskega jezika.

— (*Šole v Ljubljani*) pričnejo se 16. t. m., prihodnjo soboto. Vpisavajo se učenci dne 13., 14. in 15.

— (*Češpljev somenj*) in pa mesečni živinski somenj preteklo soboto sta drug družemu bila napoti. Sobotni bil je prav slabo obiskan; govedine prignali so ves živinski trg poln, pa redko nastavljen, toda kupčija bila je slaba, le po pitanih volih so hitro segli in jih primeroma dobro plačali okoli 30 parov, vsa druga kupčija bila je le „na drobno“. Konj in posebno žebet je bilo pa precéj na trgu, toda kupca zá-nje skoraj nič. Ker je bilo ljudstva malo, se tudi družega blaga ni več prodalo kot navadni tržni dan.

— (*Ljubljanski mestni zbor*) ima prihodnji torek ob 6. uri zvečer zborovanje in na dnevnem redu prav važne, večidel gospodarske zadeve.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Cesarjevo potovanje. — Po cesarjevem prihodu dne 8. t. m. popoldne v Celovec vršile so se tam sijajne slovesnosti, katere omenimo uže na drugem mestu. Enako sijajen bil je sprejem v Beljaku in Trbižu, kjer so dne 11. t. m. cesarja razun uradnih sprejemov pozdravili Zilci na konjih in Ziljke v brhki narodni noši, katera je vzbudila cesarjevo pozornost in zadovoljnost. „V spominj“ podaril je vsaki Ziljki cekin. Popoldne odpeljal se je cesar po železnici v Malborget. Vrnivši se od tod odpeljal se je proti Bovcu po vsi poti živahno in sijajno pozdravljan, prenočit v Bovec, krasno olepšan in razsvitljen. Pred stanovanjem „na pošti“ bila je bakljada čitalnice in družih društev sijajna, prepevanje cesarske kantate, „Naprej“, „Jadransko morje“, „Banovci“, poslušal je cesar tri četrt ure na balkonu in je izrekel deputaciji pevcev gorko zahvalo. Včeraj došel je cesar povsod po okinčanih in z navdušenim ljudstvom napolnjenih selih ob 11. uri v Tolmin ter se nadalje odpeljal skoz Solkano v Gorico.

Z Dunaja. — Minister Taaffe, Falkenhayn in Pino se podajo k cesarju v Trst; vladi sovražni časniki s kislimi obrazi spremljajo poročila o sijajnem cesarjevem